

Skåne
Kerrestad
St. Rösinge
mån. ar 1932

My. Röst Holmström
Rösingebro
Ber. av Eva Nilsson
född i Rösinge

3849

Lyktgubbe.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

När vi stodo här utanför porten, kunde vi förr i tiden många gånger se ett ljus, som rörde sig från gravhögarna och ner mot Sandskogen eller också på andra hållet. Jag har ju själv sett det, så jag vet, att det är sant, men jag har aldrig kunnat bli klok på, vad det har varit för något, för nu syns det aldrig mer. De gamle brukade säga, att det var lantmätare, som hade mätt fel och sedan fick gå igen där tills någon satte skälet rätt, men det är det väl ingen mening med.

3849

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Lyktgubbe, som följer en hem.

Jag har flera gånger hört talas om en dräng, som var ute och gick en kväll, och så mötte han en lyktgubbe. "Det var bra, du kom," sade drängen, "så kan du få lysa mig hem." Och så gick det där ljuset före honom ända tills han kom hem på gården. Då sade drängen: "Du hade inte behövt springa där framför mig, för jag skulle nog ha hittat hem ändå." Drängen skulle precis då till att taga fast i handtaget och öppna dörren, men han hann inte göra det förr än lyktgubben var borta, och sedan fick han gå där runt gården hela natten och kunde inte hitta in, fast han varit ända framme vid dörren.

3849

3

St. Krabbe

Gengångare.

Jöran Krabbe, som en gång var rått om Tosterups slott och nu ligger begravnen under koret i kyrkan, skall gå igen. På den tiden ville ju herrarna göra som de ville med gårdens folk, men där var en piga, som inte hade velat foga sig efter honom, och då tog han och slog ihjäl henne. Men sedan har många sett honom köra mellan skogen och gården på nätterna.

Skive
Hörstet
St Kjöpinge
1852

3849

Marflätning.

Cypril. V. G. Holmström
per. E. W. Nilsson
St Kjöpinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

När jag kom ner i stallen på mornarna, kunde manen på hästarna ibland var rent ihopasnodd i en hel massa fina flätor, och det var ett farligt besvär att få upp dem igen, och ibland gjorde det heller inte mycket nytta, för nästa dag kunde de vara lika dana igen. Men de sista åren var jag tämligen fri från det. Folk sade, att det var maran, som ridit hästarna på natten.

3849

Barn födda på en torsdag eller söndag.

Det var inte alla, som kunde se spöken och sådant.

Det var mest de, som var födda på en torsdag eller en söndag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Uth. Skåne
Ud. Hårstad
In. St. Pöjänge
Apr. år 1932

3849

Skärtorsdagen.

Apr. år 1932
Pöjänge
Per. Sv. Jön
St. Pöjänge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Före skärtorsdagen gjorde man ett kors på dörrarna med kalk och lade stål i säddryssarna, för att inget trolltyg skulle kunna komma till att göra skada.

3849

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Kors på bjälkarna.

Det var en dag, som de kallade för Nicka-nor. Det var den 9 januari. Då skulle man rita kors på alla bjälkarna för stt trollen inte skulle kunna komma in.

Skane
Lerestad
St. Kyrkings
nytt - 1932

3849

nytt as folkhögskola
Kyrkings
Ber. as Sven Nilsson
St. Kyrkings

Blasiusdagen.

Den 3 februari var Blasiusdagen, och då fick
fruntimmerna intenspinna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

3849

Den 7 mars.

denna dag lades en tuss halm ut på marken. Om den blåste bort, skulle man få gott om foder, men blev den liggande, tog man in den, för då skulle man komma att behöva allt foder, man hade.

Skriv endast på denna sida!

Skön
Kvinnestad
St. Johanna
1932

3849

Pypp M. Holmström
Per S. Nilsson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Valborgsmässoafton.

Den sisté april samlades drängarna och hade en spelman med sig, och så gick de omkring och sjöng maj. Men då höll de sig inte bara här omkring, utan de gick långa vägar, så ibland dröjde det mest hela natten innan de kommo tillbaka. När de kommo in på ett ställe, sjöngo de majvisan, och så satte de en grön gren i halmtaket. De brukade ha en stor korg med sig, och i den samlade de upp allt vad de fick. Det var ju mest mat de fick då, för folk hade inga pengar att ge bort.

3849

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Midsommar.

Så länge jag kan minnas, har folket härifrån alltid skolat köra till Tosterups skog på midsommar-dagen, och det fortsätter många med ännu, fast det finns så många andra ställen att komma till. Dagen innan hade gårdens folk alltid lite fritt för att de skulle resa en majstång och dansen var ju egentligen också för dem, fast det kom så många andra också. Allt folket på gården blev bjudet på öl och kaffe.

Skåne
Marsstad
St. Kopinge
nytt. d. 1932

3849

Uppst. av N. G. Holmström

Per Sven Nilsson
St. Kopinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Gå med stjärnan.

Varje jul brukade det komma några pojkar hit från Ystad, som var ute och gick med stjärnan. Det var inte någon bestämd dag de hade, utan de kunde komma när som helst mellan jul och trettondagen. Och ibland kunde det komma flera lag, ett en dag och ett annat en annan dag. Men det var särskilt några pojkar, som vi kände. De kom varje år, och då kom de sist hit här till oss, och så fick de ligga här över natten. Sista gången de var här, gav de stjärnan till oss. Stjärnan var rätt stor. Där var väl en meter eller så mellan spetsarna, och så bar de den på en stång. På varje vinge hade de fäst fofsar av papper, för att den skulle bli riktigt fin. Och så hade de ljus inuti, så att det lyste ur den. De var fyra

3849

eller fem stycken i sällskap, och när de kom in ställde
de sig vid dörren, och så sjöng de en sång om stjärnan.

Den började såhär:

Här lyser ena stjärna

Ifrån Betlehem.

Den lyser för att värna

När de hade sjungit, fick de kött och bröd och sådant.

Det var mer sällan, att de fick pengar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

3849

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Kvällsarbete på vintern.

På vintern hade en gott om tid, och sedan en hade skött undan med djuren på kvällen, fick en ju ha något att taga sig till. Vi pojkar fick då sitta och snickra lite sådant, som vi behövde. Det var räfsespinnar, tjuderpelar, grepskaft och sådant vi fick sitta och göra. Ibland behövdes det ett nytt order också, och då fick vi göra det själva. Och så fick vi binda kvastar, som vi sedan skulle ha i stallen. Vi gjorde lysspånor också. De skar vi av aleträ, som vi brukade taga, när vi var i mossarna efter torv. När vi skulle ha skomakare, brukade vi själv släppa till pluggarna, och därför fick vi sitta och göra sådana också. Det skulle vara en särskild sorts trä till det, som vi kallade för benved. Det var av någon sorts buske. Pluggatträet skulle vara riktigt torrt

3849

och därför fick det först ligga en tid på kakelugnsleret.
Vi skar först ut en trilla så tjock, som pluharna
skulle vara långa till, och så klövs den sedan i småbitar
tills där blev pluggar av det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

3849

Väderleksmärken.

När mäsarna flyga in över land blir det regn.

Är det en stor grann mängård, blir det oväder. Snö-
yra eller sä.

Skiner solen, när det regnar, så blir det regn nästa
dag också.

När hundarna äter gräs, blir det regn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

3849

Förebud.

Om man skulle köra någonstans och hade glömt något, så att man fick vända om igen och hämta det, så skulle man inte få någon tur med den färden.